

או הופיעה בחיי מלאך בצורת אשה. זו היתה רבורה ביקון ז'ל, שהקדישה את כל כולה לי. אף אחד לא ידע והבין מה אני עושה עם האשה הגדולה הזאת. הייתי מתחת לנקודת-האפס, ושנתיים לא זזה ממני מטר, וויתרה על כל החיים הפרטיים שלה. שאלו אם היו יחסים בינינו, איך יכלו להיות, פשוט לא חייתי או. בהתחלה עוד היו לי כספים ברזרווה, אך לאט-לאט הגעתי למצב כלכלי קשה מאוד, והייתי צריך להחליט: או שאני חי או שאני חדל לחיות. התחלתי בטיפול פסיכולוגי. נוסף על הכל סבלתי מצהבת ויראלית, ואושפזתי בבית-חולים איכילוב, שם גילה אותי וממש הציל אותי רופא בשם אלכס קרייזמן, שהיה הפסיכיאטר של בית-החולים.

הר"ר לימד אותי ללכת מחדש. כל המטפלים ידעו שאין לי מחלה פיזית, ולא פגיעה נפשית, אך היו לי בעיות נפשיות. גם ההתמוטטות היא אמצעי-הגנה. עמדו לצידו רבורה והמישפחה. למישפחה היתה זאת תקופה מאד קשה, אך הם ידעו להתלוות אלי גם בטוב וגם ברע. באותה תקופה גיליתי מי הם באמת חבריי וידידי. יש אנשים שאינני מוכן היום לראותם. כאן היה הילד המפונק חייב להיאבק במשהו איום שקרה לו. ותורת לאל, וקצת גם לי, עברתי את זה, יותר מחוסר-ברירה מאשר עם ברירה. אילו היתה לי ברירה אין ספק שלא הייתי עובר את זה. אפילו להתעורר בבוקר היה בשבילי אסון, סבל שנמשך 24 שעות, עם מאבק על דברים קטנים כמו יציאה לרחוב והליכה למכולת. זה היה מיבצע אדיר. את העיר לא עזבתי במשך

דה רבות בחוף-לארץ. והצלחתו הפכה להיסטוריה המונית בארץ. למרות כל ההצלחה הגדולה הזאת והפירסום הבינלאומי חסר-התקדים, הפך יזהר לאדם בודד שהורחק מהדבר היקר לו ביותר. מישפחתו הקרובה.

על כתפיים! מורד יזהר כהן מהמטוס שהחזיר אותו לארץ וניזון שבה זכה יזהר כהן במקום הראשון. הוא היה מוצף בהצעות עבו

שבשכילה היציאה הזאת היתה חלום, וברוך זו יכולתי להודות לה על כך שכאשר שכבתי בתחתית הסולם, היא היתה תמיד לידו.

תמיד ביקשתי ברגעים הקשים בחיי את אלוהי, שיתן לי את האפשרות להחזיר לאנשים, שהיו לצירי ועזרו לי, גמול על כל מעשיהם. היום אני מאושר, סוף-סוף. אינני חושב שכל העולם צריך לאהוב אותי, ולמי שיש בעיות לגבי צורת-חיי, שיתור את הבעיות לבד. האושר האמיתי בשבילי הוא לחיות עם האמת שלי. לא מעניין אותי להיות סופר-סטאר. אני רוצה לעשות דברים בהכרה מלאה. היום היה האירוויזיון

הופך אצלי לעסק כלכלי. יותר מכל הצילו אותי היסודות הטובים שירשתי מהוריי, היסוד ה"ימני" שבי. אינני מרגיש שאני אינווליד היום. הייתי עוד רוצה להתחתן ולהקים לי משיפחה, ואני יודע שגם זה יבוא.

בחייהמיין רציתי תמיד לטעום הכל, לחוות חוויה כמו ילד קטן. היום אינני ילד קטן עוד. עברתי את המשבר, שנוצר מפני שסירבתי להתגבר, ורציתי להמשיך באוריסאה של אורגומות וחוויות. רק מעטים ממי שיכואו מחר למסיבה יודעים שנועדה לחגוג לא רק את יום הולדתי ה-33, אלא את התברותי, את ניצחוני.

מלאך בדמות אשה קון ז'ל ויית' דבורה בני רה במשך שנתיים על חייה הפרטיים, כדי להיות ביחד עם יזהר. דבורה לוותה אותו בכל צעד שעשה אחרי שלקה בהתמוטטות-עצבים. בתצלום מימין למטה: יזהר כהן בחברת השחקנית חנה לסלאו.

חודשים, ואותה עת חשבו כולם שאני מופיע בחו"ל. וכשסוף-סוף הייתי יוצא החוצה, הרגשתי כאילו השמיים נופלים עלי.

השנתיים הראשונות היו קריטיות. לקח לי שנה עד שעליתי שוב על בימה, כשהמטפלים מלווים אותי. הר"ר קרייזמן לא לקח ממני אגורה במשך שנים, הפכתי לפרויקט אישי שלו. עברתי את כל השלבים: להיכנס לבה, להילחם בקלאוסטרופוביה שלקיתי בה, להכריח את עצמי שלא לברוח. וכשברחתי — להכריח את עצמי לחזור. לאט-לאט התחלתי להינות מחדש מדברים, התחלתי להינות מחדש מאוכל, לשמוע מוסיקה, בקיצור, התחלתי לחזור לחיים.

לאחרונה חזרתי מסיבוב-הופעות מוצלח באנגליה. חזרה אלי המוטיבציה. לנסיעה זו לאנגליה יכולתי לקחת כמלווה את כל מי שארצה. בחרתי כנערה בשם ציפי,

ההורים יזהר כהן קשור להוריו ומישפחתו היתה ונשארה הדבר היקר לו ביותר. אחרי שלקה בהתמוטטות עצבים לא חדלה מישפחתו לעמוד לצידו, למרות כל הסבל שזה גרם למשפחה.